

Sygn. akt: I C 1362/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 grudnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Nysie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Remigiusz Drzewiecki
Protokolant:	protokolant sądowy Joanna Pilc-Syposz

po rozpoznaniu w dniu 15 grudnia 2014 r. na rozprawie w N.

sprawy z powództwa A. K.

przeciwko T. K.

o zapłatę

I. oddała powództwo,

II. zasądza od powoda A. K. na rzecz pozwanego T. K. kwotę 68 zł (sześćdziesiąt osiem złotych) tytułem zwrotu kosztów dojazdu na rozprawę w dniu 15 grudnia 2014 r.

UZASADNIENIE

Dnia 17 kwietnia 2014 roku w pozwie wniesionym do Sądu Rejonowego w Nysie powód A. K. wniósł o zasądzenie od pozwanego T. K. kwoty 1.383,80 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 10 lipca 2013 roku do dnia zapłaty. Powód wniósł ponadto o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz kwoty 17 zł tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że pozwany w dniu 08.10.2006 r. udzielił Kancelarii (...) i Radców Prawnych w L. pełnomocnictwa do prowadzenia sprawy dotyczącej wypadku komunikacyjnego z dnia 10.09.2006 r. Kancelaria przyjęła sprawę do obsługi prawnej, zebrała całość dokumentacji i reprezentowała interesy prawne pozwanego w dochodzeniu należności. W imieniu pozwanego kancelaria wystąpiła także z zawezwaniem do próby ugodowej do Sądu Rejonowego dla Warszawy - Woli w W. w sprawie zadośćuczynienia w kwocie 20.000 zł. Dokonała także w imieniu pozwanego wszelkich opłat sądowych i skarbowych, pokryła także koszt pełnomocnika substytucyjnego. Do zawarcia ugody jednak nie doszło. Pismem z dnia 10 czerwca 2013 r. kancelaria wezwała pozwanego do uregulowania kosztów, jakie poniosła w związku z prowadzeniem sprawy, na podstawie udzielonego pełnomocnictwa (tj. 17 zł opłaty skarbowej, 40 zł tytułem opłaty od wniosku o zawezwanie do próby ugodowej, 123 zł tytułem kosztów substytucji, 1.200 zł tytułem honorarium, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, 3,80 zł tytułem kosztów wezwania).

Porozumieniem z dnia 24 lipca 2013 roku wszystkie sprawy prowadzone przez Kancelarię (...) zostały przekazane Kancelarii (...). Na podstawie umowy cesji z dnia 7 kwietnia 2014 roku wierzytelność została przelana na powoda.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 8 maja 2014 r. (sygn. akt I Nc 657/14) referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Nysie zasądził od pozwanego T. K. na rzecz powoda A. K. kwotę żądaną pozwem wraz z odsetkami i kosztami.

Pozwany T. K. w sprzeciwie od tego nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wniesionym w dniu 10 czerwca 2014 r. (k. 29-30 oraz 39-42) wniósł o uchylenie nakazu zapłaty w całości i oddalenie roszczenia w całości.

Potwierdził, że w dniu 8 października 2006 r. udzielił Kancelarii (...) i Radców Prawnych w L. pełnomocnictwa do prowadzenia wszystkich spraw dotyczących uzyskania odszkodowania do Państwowego Towarzystwa (...). Według umowy z tą kancelarią pozwany miała nie ponosić żadnych kosztów związanych z prowadzeniem postępowania odszkodowawczego. Jedynym warunkiem miało być pobranie 20 % prowizji od przyznanej powodowi kwoty odszkodowania. Po długim czasie postępowania pozwany otrzymał przelew odszkodowania na swoje konto w kwocie 3.600 zł, zamiast 20.000 zł, o które w imieniu pozwanego wnioskowała kancelaria. Kwota, która wpłynęła na konto pozwanego była pomniejszona o prowizję dla kancelarii. Dalej pozwany wskazał, że dopiero po 6 latach żąda się od niego zapłaty i pozwany w związku z tym czuje się oszukany oraz uważa to roszczenie za bezpodstawne. Szukając artykułów i informacji dotyczących Kancelarii (...) pozwany natknął się na wiele osób poszkodowanych i oszukanych przez tę kancelarię. Pozwany stwierdził, że powód próbuje od niego wyłudzić podwójne wynagrodzenie. Pozwany sprzeciwił się także obciążeniu go kosztami postępowania.

W odpowiedzi na sprzeciw z 24 listopada 2014 r. (k. 64-66) powód podtrzymał powództwo w całości. Wskazał, że kwota 1.314,01 zł pomniejszona przez kancelarię przy dokonywaniu rozliczenia z pozwanym stanowi procentowe honorarium kancelarii zgodnie z podpisaną umową. Kwota ta została potrącona z uzyskanego na rzecz powoda odszkodowania w kwocie 5.256,10 zł. Z uwagi na to, że pozwany nie zgadzał się z kwotą odszkodowania kancelaria złożyła wniosek o zawezwanie do próby ugodowej wnosząc o zasądzenie 20.000 zł. Do zawarcia ugody jednak nie doszło. Zgodnie z podpisanym pełnomocnictwem pozwany wyraził zgodę, aby za wszelkie czynności pozaprosesowe i procesowe przysługiwało pełnomocnikowi honorarium określone w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Powód domaga się jedynie stawki minimalnej określonej w tym rozporządzeniu. Dalej powód wskazał, że należne adwokatowi lub radcy prawnemu wynagrodzenie nie może być uzależnione od wyniku sprawy.

Na rozprawie w dniu 15 grudnia 2014 r. (k. 73-74) pozwany domagał się oddalenia powództwa w całości i zasądzenia od strony powodowej kosztów osobistego stawiennictwa na rozprawie tj. kosztów dojazdu na rozprawę i z powrotem w łącznej wysokości 68 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 8 października 2006 roku pozwany T. K. udzielił adwokatowi Z. K. (1), adwokatowi Z. Ś. oraz r.pr. Z. K. (2) z Kancelarii (...) i Radców Prawnych z siedzibą w L. pełnomocnictwa do prowadzenia we wszystkich instancjach sprawy wypadku z 10.09.2006 r. Zgodnie z treścią pełnomocnictwa obejmowało ono prawo do: wszystkich łączących się ze sprawą czynności ponadprocesowych (polubownych); wszystkich łączących się ze sprawą czynności procesowych, nie wyłączając powództwa wzajemnego, kasacji, skargi o wznowienie postępowania i postępowania wywołanego ich wniesieniem, jako też wniesieniem interwencji głównej przeciwko mocodawcy; wszelkich czynności dotyczących zabezpieczenia i egzekucji; udzielenia substytucji; zawarcia ugody, zrzeczenia się roszczenia albo uznania powództwa; odbioru świadczenia od strony przeciwnej; odbioru kosztów procesu od strony przeciwnej; wskazania rachunku bankowego, na który należy przekazać świadczenie pieniężne; odbioru wszelkiej korespondencji w sprawie. W pełnomocnictwie wskazano również, że za wszystkie czynności w nim określone pełnomocnikowi przysługuje honorarium w wysokości określonej w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu lub rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za

czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. Pełnomocnictwo zostało podpisane przez pozwanego T. K.

Dowód: odpis pełnomocnictwa z dnia 8.10.2006 r. k. 7.

W dniu 18 maja 2012 roku pełnomocnik pozwanego r. prawny Z. K. (2) z Kancelarii (...) i Radców Prawnych z siedzibą w L. złożył do Sądu Rejonowego dla miasta stołecznego Warszawy II Wydział Cywilny w imieniu pozwanego T. K. jako wzywającego przeciwko (...) S. A. w W. wniosek o zawezwanie do próby ugodowej poprzez zapłatę zadośćuczynienia w kwocie 20.000 zł za wypadek komunikacyjny z dnia 10.09.2006 r. W dniu 17 maja 2012 r. Kancelaria (...) i Radców Prawnych z siedzibą w L. opłaciła opłatę sądową od powyższego wniosku w kwocie 40 zł oraz dokonała opłaty skarbowej od pełnomocnictwa udzielonego przez T. K. w kwocie 17 zł. W dniu 12 lipca 2012 r. r. pr. Z. K. (2) otrzymał zawiadomienie o wyznaczeniu posiedzenia w sprawie zainicjowanej powyższym wnioskiem o zawezwanie do próby ugodowej w Sądzie Rejonowym dla Warszawy – Woli w W. w sprawie o sygn. akt I Co 2266/12 na dzień 19.09.2012 r. godz. 15.00. Do reprezentowania pozwanego w sprawie I Co 2266/12 r. pr. Z. K. (2) udzielił upoważnienia do zastępstwa apl. radcowskiemu Ł. P..

Dowód: odpis wniosku o zawezwanie do próby ugodowej 17.11.2011 r. k.8; dowód uiszczenia opłaty sądowej k. 9, dowód uiszczenia opłaty skarbowej k. 12, zawiadomienie o posiedzeniu k. 13, odpis pisma z 13.09.2012 r. wraz potwierdzeniem nadania k. 14.

Pismem z dnia 10 czerwca 2013 roku Kancelaria (...) i Radców Prawnych w L. wezwała T. K. do zapłaty kwoty 1.659,80 zł za prowadzenie sprawy związanej ze zdarzeniem komunikacyjnym z dnia 10 września 2006 r. W piśmie wskazano, że na powyższą kwotę składały się: kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, kwota 40 zł z tytułu opłaty sądowej od wniosku o zawezwanie do próby ugodowej, kwota 123 zł tytułem kosztów substytucji na rozprawie dnia 19 września 2012 r., kwota 1.476 zł tytułem honorarium zgodnie z podpisanym w dniu 8 października pełnomocnictwem oraz rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu połowy stawki minimalnej oraz kwota 3,80 zł tytułem kosztów wezwania. Pozwany został wezwany do zapłaty powyższej kwoty pod rygorem skierowania sprawy na drogę sądową bez dalszych monitów.

Powyższe pismo zostało wysłane dnia 10 czerwca 2013 roku na adres pozwanego ul. (...) Ł..

Dowód: wezwanie z 10.06.2013 r. k. 15-16; odpis z księgi nadawczej k. 17.

Dnia 24 lipca 2013 roku zawarte zostało pomiędzy Prezesem Zarządu Kancelarii (...) i Radców Prawnych z siedzibą w L. radcą prawnym Z. K. (2) i (...), a Prezesem Zarządu Kancelarii (...) i Radców Prawnych z siedzibą w L. adwokatem Z. K. (1) porozumienie o przekazaniu z dniem 24 lipca 2013 roku wszelkich spraw prowadzonych przez Kancelarię (...) i Radców Prawnych z siedzibą w L. do Kancelarii (...) i Radców Prawnych z siedzibą w L.. Podpisy osób reprezentujących spółki na porozumieniu zostały potwierdzone przez notariusza K. R..

Dowód: odpis porozumienia z dnia 24.07.2013 r. k. 18-20.

Dnia 7 kwietnia 2014 roku zawarta została pomiędzy A. K. jako nabywcą i Kancelarią (...) i Radców Prawnych w L. jako zbywcą, umowa przelewu wierzytelności przysługującej w stosunku do T. K. w kwocie 1.383,80 zł wynikającej z pełnomocnictwa z dnia 8 października 2006 roku. Powyższa wierzytelność została przelana na nabywcę w całości.

Dowód: odpis umowy przelewu wierzytelności z 07.04.2014 r. k. 21.

Decyzją z dnia 4 września 2009 r. (...) S. A. w W. przyznało pozwanemu T. K. kwotę 5.256,10 zł z tytułu zadośćuczynienia oraz zniszczonego mienia i badań lekarskich w związku ze szkodą z dnia 10 września 2006 r. Decyzję przesłano do Kancelarii (...) i Radców Prawnych z siedzibą w L.. Kancelaria (...) i Radców Prawnych z siedzibą w L. wypłaciła pozwanemu z otrzymanej wyżej kwoty w dniu 30 grudnia 2009 r. kwotę 3.914,52, potrącając sobie wynagrodzenie. Oprócz pełnomocnictwa pozwany nie podpisywał z Kancelarią (...) i Radców Prawnych z siedzibą w L.

żadnych umów na piśmie. Pośrednik współpracujący z kancelarią zapewnił pozwanego, że kancelaria pobiera tytułem wynagrodzenia tylko 20 % odszkodowania. Po tym, jak kancelaria pobrała z odszkodowania kwotę wynagrodzenia pozwany uważał sprawę za zamkniętą. Pozwany nie był poinformowany, że będzie musiał zapłacić dodatkowo za sprawę o zawezwanie do próby ugodowej. W wyniku tej sprawy nie dostał dodatkowego zadośćuczynienia.

Dowód: odpis pisma (...) z 04.09.2009 r. k. 57, potwierdzenie przelewu k. 58, przesłuchanie pozwanego T. K. k. 73/II.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie w całości i należało je oddalić.

Na wstępie należy zauważyć, że postępowanie toczyło się w postępowaniu uproszczonym, gdyż dotyczyło zobowiązania pieniężnego wynikającego z umowy zlecenia nieprzekraczającego kwoty 10.000 zł (przepis art. 505¹ k.p.c.).

Sąd ustalił stan faktyczny w sprawie na podstawie przedłożonych przez powoda i pozwanego dokumentów opisanych dokładnie wyżej pod poszczególnymi elementami stanu faktycznego. Powyższe dokumenty nie zostały zakwestionowane przez żadną ze stron, a ich prawdziwość i prawidłowość nie budziły wątpliwości Sądu.

Zgodnie z art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

Powód w niniejszej sprawie przedłożył umowę przelewu wierzytelności zawartą z poprzednim wierzycielem pozwanego dnia 7 kwietnia 2014 r. Zdaniem Sądu rozpoznającego niniejszą sprawę nie istnieje należność pozwanego wobec pierwotnego wierzyciela, która to należność miała być przedmiotem umowy przelewu z dnia 7.04.2014 r.

Podstawę prawną żądania powoda stanowią przepisy art. 734 k.c., albowiem pozwanego i poprzednika prawnego powoda łączyła umowa zlecenia, polegająca na reprezentowaniu pozwanego we wszystkich instancjach w sprawie wypadku z 10.09.2006 r. Zgodnie z treścią pełnomocnictwa udzielonego przez pozwanego adwokatowi Z. K. (1), adwokatowi Z. Ś. oraz r.pr. Z. K. (2) z Kancelarii (...) i Radców Prawnych z siedzibą w L. obejmowało ono prawo do: wszystkich łączących się ze sprawą czynności ponadprocesowych (polubownych); wszystkich łączących się ze sprawą czynności procesowych, nie wyłączając powództwa wzajemnego, kasacji, skargi o wznowienie postępowania i postępowania wywołanego ich wniesieniem, jako też wniesieniem interwencji głównej przeciwko mocodawcy; wszelkich czynności dotyczących zabezpieczenia i egzekucji; udzielenia substytucji; zawarcia ugody, zrzeczenia się roszczenia albo uznania powództwa; odbioru świadczenia od strony przeciwnej; odbioru kosztów procesu od strony przeciwnej; wskazania rachunku bankowego, na który należy przekazać świadczenie pieniężne; odbioru wszelkiej korespondencji w sprawie.

Kwestie należnego zleceniobiorcy wynagrodzenia regulują natomiast przepisy art. 735 § 1 k.c. w myśl których jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonanie zlecenia należy się wynagrodzenie. Zgodnie z § 2 jeżeli nie ma obowiązującej taryfy, a nie umówiono się o wysokość wynagrodzenia, należy się wynagrodzenie odpowiadające wykonanej pracy.

W niniejszej sprawie wysokość wynagrodzenia została ustalona w pełnomocnictwie z dnia 8.10.2006 r. oraz w drodze ustnych uzgodnień między przedstawicielami kancelarii, a pozwanym. Zgodnie z zapisami w pełnomocnictwie za wszystkie czynności w nim określone pełnomocnikowi przysługuje honorarium w wysokości określonej w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu lub rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

W niniejszej sprawie pozwany umówił się z Kancelarią (...) i Radców Prawnych z siedzibą w L., że należne jej honorarium wyniesie nie więcej niż 20 % przyznanego odszkodowania. Pozwany otrzymał odszkodowanie w wysokości 5.265.10 zł. Kancelaria (...) i Radców Prawnych z siedzibą w L. potrąciła z tego odszkodowania kwotę wynagrodzenia tj. 1.350,58 zł czyli kwotę przekraczającą 20 % przyznanego odszkodowania. Następnie wniosła przeciwko (...) S. A. wniosek o zawiązanie do próby ugodowej poprzez zapłatę powodowi zadośćuczynienia w kwocie 20.000 zł. W wyniku tej próby nie doszło do zawarcia ugody i przyznania pozwanemu dalszego zadośćuczynienia. O kosztach postępowania pojednawczego stanowią przepisy art. 186 k.p.c. Zgodnie z nimi jeżeli wzywający nie stawia się na posiedzenie, sąd na żądanie przeciwnika włoży na niego obowiązek zwrotu kosztów wywołanych próbą ugodową. Jeżeli przeciwnik bez usprawiedliwienia nie stawia się na posiedzenie, sąd na żądanie wzywającego, który wniosł następnie w tej sprawie pozew, uwzględni koszty wywołane próbą ugodową w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

W niniejszej sprawie Kancelaria (...) i Radców Prawnych z siedzibą w L. po próbie ugodowej nie wniosła sprawy o zapłatę przeciwko (...). Otrzymała natomiast należne jej wynagrodzenie zgodnie z umową zawartą z pozwanym. Strony dogadały się, że kancelaria otrzyma wynagrodzenie w wysokości 20 % przyznanego powodowi odszkodowania. Takie uzgodnienia nie stoją w sprzeczności z zapisami pełnomocnictwa. Zgodnie bowiem z § 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.2013.490 j.t.) przy ustalaniu w umowie opłaty bierze się pod uwagę rodzaj i stopień zawichości sprawy oraz wymagany nakład pracy radcy prawnego. W przypadkach szczególnie uzasadnionych, gdy przemawia za tym sytuacja materialna lub rodzinna klienta albo rodzaj sprawy, radca prawny może ustalić stawkę opłaty niższą niż stawka minimalna albo zrezygnować z opłaty w całości. W przypadkach, o których mowa w ust. 2, sąd może, odpowiednio, zasądzić koszty zastępstwa w wysokości ustalonej przez radcę prawnego.

Uzgodnienia podjęte przez strony, że kancelaria otrzyma honorarium w wysokości 20 % odszkodowania nie stoją w sprzeczności z zapisami zawartymi w pełnomocnictwie. W dokumencie pełnomocnictwa brak natomiast stwierdzenia, że kancelaria oprócz wynagrodzenia nazwanego honorarium może domagać się od pozwanego kosztów poniesionych w związku z realizacją pełnomocnictwa. Z przesłuchania pozwanego wynika natomiast, że miał on zapłacić jedynie wynagrodzenie w wysokości 20 % przyznanego odszkodowania.

Nadto powód nie wykazał wysokości wynagrodzenia wypłaconego aplikantowi radcowskiemu reprezentującemu pozwanego w na posiedzeniu pojednawczym.

Powód nie wykazał więc, że przysługuje mu żądane pozwem świadczenie, a to na nim zgodnie z art. 6 k.c. spoczywał w tym zakresie ciężar dowodu.

W związku z powyższym Sąd powództwo oddalił.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania zawarte w pkt II wyroku znajduje podstawę w treści przepisu art. 98 § 1 i 2 k.p.c. W myśl art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Zgodnie zaś z art. 98 § 2 k.p.c. do niezbędnych kosztów procesu prowadzonego przez stronę osobiście lub przez pełnomocnika, który nie jest adwokatem, radcą prawnym lub rzecznikiem patentowym, zalicza się poniesione przez nią koszty sądowe, koszty przejazdów do sądu strony lub jej pełnomocnika oraz równowartość zarobku utraconego wskutek stawiennictwa w sądzie. Suma kosztów przejazdów i równowartość utraconego zarobku nie może przekraczać wynagrodzenia jednego adwokata wykonującego zawód w siedzibie sądu procesowego.

Sąd zasądził na rzecz pozwanego od powoda koszty dojazdu na rozprawę, na której pozwany był przesłuchiwany, z miejsca zamieszkania pozwanego i z powrotem zgodnie z przedłożonym biletami.